

Slovenske vesti iz širne Amerike

Slovenci v Homer City, Pa. se zelo zanimajo za slovenski radio program iz Clevelanda. Pravijo, da ga slišijo, le dosti glasno ne. Pišejo, da bi se morale zlasti manjše naselbine zanimati za to, da se dobi močnejša postaja, ki bi ponesla slovenski glas po širni Ameriki.

V Shinnston, W. Va. je po kratki in mučni bolezni umrl rojak Mike Turkovich, star 32 let. Bil je član S. N. P. J. Rojen je bil v vasi Sanjane, občina Jelšane. Ranjki zapuščajo soprogo in pet otrok, ter dva brata in eno sestro.

V Pueblo, Colo. bodo praznovali v kratkem petintridesetletnico, odkar je bila tam ustanovljena slovenska župnija.

V Sheboygan, Wis. je umrla Mrs. Ana Jerala, članica K. S. K. J. in poznana kot maršljiva gospodinja. Zapustila je pet otrok.

V rudniku Milfort, Crosby, Minn. se je ponesrečil rojak Mike Zakotnik. Na glavo mu je padel kos rude.

V Calumet, Mich. je bil v rudniku ubit Jos. Hrovatič, star 23 let, rojen v Calumetu. Zapuščajo starše, brata in 3 sestre.

Delavske razmere v Sheboyganu, Wis. so tako slabe in plače tako nizke, da je ljudem v resnici težko živeti.

V Library, Pa. je bil v rudniku ubit rojak John Jerman, star 45 let, doma iz Zagorja ob Savi. Zapuščajo ženo in pet otrok.

V Detroitu je umrla Mary Jonke, stara 23 let in hči bivšega Calumetčana. Umrla je naglo na operaciji.

V Pueblo, Colo. je umrla Frances Krošel, stara 62 let, doma iz Ribnice. Zapuščajo odraslene sestre in hčere. Istotam je umrl Edward Zagar, star 17 let, ki je bil rojen v Pueblu.

V Chicago je umrl Anton Simonič, star 50 let, doma iz Drašič pri Metliki. Tu je bival 28 let. Zapuščajo dva brata in štiri sestre.

Napačni dolarski bankovci v Evropi

Berlin, 16. febr. Policija je v tem mestu prišla tri moške, o katerih se sumi, da so člani bande, ki je preplavila skoraj vso Evropo z napačnimi dolarskimi bankovci. Med prijemami se nahaja Romunc nek Madžar po imenu Katz in neki Čeh Weiss po imenu. Policija je dobila pri njih večjo množico ponarejenih dolarskih bankovcev.

Avtomobil, ki bo vozil 250 milj na uro

London, 16. februarja. — Tu pravkar izdelujejo nov avtomobil, Silver Bullet, o katerem trdijo, da bo lahko vozil 250 milj na uro. Največji dosedaj poznani rekord avtomobilskih vožnje je 231 milj na uro. Novi avto bo zmožen voziti tudi 275 milj na uro, toda povprečna hitrost bo 250 milj. Imel bo dva stroja pa 12 cilindrov vsak in razvija 2000 konjskih sil.

Predsednik Hoover se je vrnil v Washington iz Floride.

Konferenca za razorožitev je zastala.

London, 16. febr. Francoski ministri, predsednik, Andre Tardieu, načelnik francoske razoroževalne delegacije, je danes zbolel, in zdravniki so mu zapovedali, ostati v postelji in se ne more vrniti na konferenco v London. Francoski minister za vojsko, ki je namreč hudo prehladil. Seveda bo s tem razoroževalna konferenca močno zadržana, ker brez načelnika francoske delegacije se konferenca ne more nadaljevati. Začasno zbirajo samo razni pododseki, ki pa seveda ne morejo priti do nobenih zaključkov. Razoroževalna konferenca velesil je sedaj v poteku že en mesec, ne da bi s zastopniki velesil zedinili doslej za eno samo točko.

Sedem načinov ljubezni na tem svetu

Kansas City, 16. febr. Vsi ljudje se poročijo iz ljubezni, toda vsi ne iz enake ljubezni. David Seabury, psiholog in pisatelj, je pravkar označil sedem različnih vrst ljubezni in vzroke, zakaj se ljudje ženijo. 1. Ljubezen radi tovarišije, ko eden drugemu ugačata. 2. Romantična ljubezen, to je ljubezen v ljubezni. 3. Spolna ljubezen, povzročena po telesni atrakciji. 4. Družinska ljubezen, ki ima za svojo podlago dom in mirno življenje. 5. Intelektualna ljubezen, ki sloni na duševni privlačnosti. 6. Družabna ljubezen, razširjena med ljudmi enakega družabnega stališča. 7. Sebična ljubezen, ko se dekle poroči v namenu, da bo imela pri možu vsega dovolj. Prvo omenjena ljubezen, pravi profesor Seabury, prinese največ srečnih zakonov.

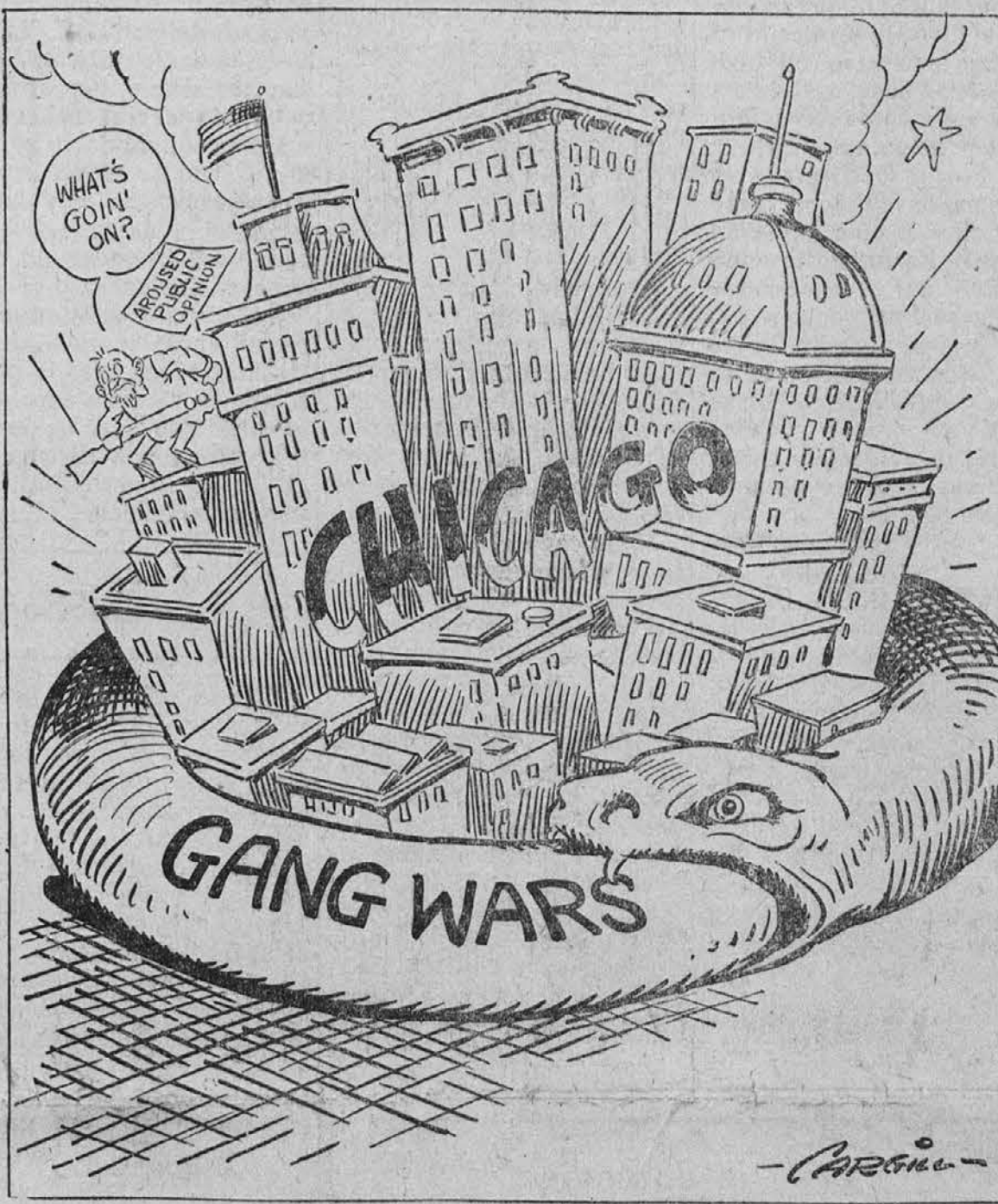
Kazen s palicami in sramotni kol

Wilmington, Del., 16. februarja. — Frank in James Dickerson sta priznala, da sta ukradla približno 2000 gosi, rac in puranov, in sodnik, ki je poslušal njuno zgodbo, se je spomnil na starodavno kazen, ki je bila nekoč v veljavi v državi Delaware. Sodnik je odločil, da morata oba brata biti privezana na sramotni kol, nakar dobita javno vsak pet udarcev na hrbet z bikovko. Obenem pa morata vsak presedeti dve leti ječe.

Opomin suhaškim kongresmanom-republikancem

Washington, D. C., 13. februarja. — V drugem kongresnem distriktu v državi Massachusetts je bil včeraj izvoljen za kongresnika William J. Granfield, ki je demokrat in moker. V tem distriktu je bil doslej še vedno izvoljen republikanec in suhač. Tozadevno je govoril včeraj v zbornici senator Walsh, ki je dejal, da se ljudem odpirajo oči, ker sedanja vlada se ne zmeni za drugega kot kakor bi vsilila prohibicijo, dočim se Hoover za druge ekonomske prilike, zlasti za brezposelnost, nikakor ne zmeni.

Graft je ime kači, ki ugonablja mesto Chicago

Zamorci so vedno bolj upoštevani pri vseh mestnih delih in v uradih v Clevelandu.

Čimdalje več zamorcev dobiva mestna dela, in to ne samo navadna, priprosta dela, pač pa tudi boljše službe v uradih gredo vedno bolj zamorcem. Bele so začeli izpodrivati. Zamorci imajo tri councilmane v mestni zbornici, ki se potegujejo na vse načine za svoje ljudi. Poleg tega pa si hoče Maurice Maschke, vodja republikancev v Clevelandu, zagotoviti vse zamorske glasove s tem, da skrbi, da podeli zamorcem čim več javnih uradov. Prvič v zgodovini mesta Cleveland dobijo zamorci važne pozicije v uradu mestnega blagajnika in mestnega clarka. Dva najst procentov vseh oddanih glasov pri zadnjih volitvah so bili zamorski glasovi, in to nekaj šteje. Zamorci sedaj delujejo na to, da se odstrani Dudley Blossom iz urada direktorja javne dobrodelnosti. Zamorci trdijo, da on nič kaj rad ne daje služb in uradov zamorcem, zato mora iti. Videti je torej, da so zamorci postali že predrzni. Zamorci dobijo te dni važen urad pomožnega mestnega clarka, katera služba nese 4500.00 na leto. Poleg tega bo najbrž imenovan tudi pomožni mestni blagajnik iz vrst zamorcev. Kadar so volitve, tedaj gredo zamorci kot en mož na volišče, da le v javnem političnem nastopu morejo priti naprej. Pri nas pa se le premnogokrat sliši: "Ah, kaj bom volil! Bodo že brez mene naredili!" In naredijo v resnici — zamorci!

Simms-Rocco rokoborba.

Prihodnji petek se bori naš slovenski rokoborec, Frank Simončič - Simms, z Italijanom Emmet Rocco. Vstopnice so že naprodaj v mestnem auditoriju. Pravijo, da je Simms zadnje čase mnogo zboljšal svoje pugilistične zmožnosti, in da bo Italijana pošteno namlatil. In tako želimo tudi mi.

Listnica uredništva

Naročnik. — V Ameriki je jako lahko izpremeniti svoje ime. Kadar prosite za drugi državljski papir, povejte sodniku, da bi radi ime spremenili, in zgodilo se bo brezplačno. Če pa ste državljan in hočete spremeniti svoje ime, morate iti na probatno sodnijo, kjer vas bo veljalo dva dolarja za spremembo imena, ki je postavno veljavna.

Visoka kazen

Pred sodnikom Baer-om je bil te dni mlad fant, star 21 let, obtožen, da je nagajal dekletom na ulicah. Porotniki so ga spoznali krivim, in fant se je smejal, češ, dosti ne bom dobil. Sodnika pa je to vjezilo, pa mu je naložil to vjezilo, pa mu je naložil najvišjo kazen: šest mesecev zapora in \$200 kazni. Kislega obraza je odšel adut iz sodišča.

Policist ubit

Fred Glover, 38 let star, policist N. Y. Central železnice, je bil v nedeljo ubit na progi, ko je patroliral ob 140. cesti. Zapuščajo vdovo in dva otroka na 628 E. 96th St.

Lep uspeh g. Banovca

G. Banovec nam iz Durant City, Pa., sporoča, da je imel tam lep uspeh s koncertom 15. februarja. V dvorani je bilo 400 ljudi, Slovencev, Hrvatov, Poljakov in Angležev. Vsi so bili izredno navdušeni, zlasti narodne pesmi so vžgale ljudi. G. Banovec pošilja vsem lepe pozdrave!

Številni roparski napadi

V nedeljo in ponedeljek je bilo policiji v Clevelandu naznanjenih 13 roparskih napadov in 13 roparskih vlovov. Restavrantni, lekarni, privatni domovi, vsepovsod se ropari pojavljajo.

Opomin staršem

Sodnik Bear je imel v nedeljo pred Katoliškim klubom lep nagovor, v katerem je pozival starše, da nekoliko bolj pazijo na vzgojo svojih otrok. Dejstvo, da je imelo lansko leto v Clevelandu 4178 otrok, starih še ne 16 let, s sodnijo opraviti, je pač upoštevano vredno.

"Cleveland Citizen"

Tekom teh dni je praznoval delavski časopis v Clevelandu "The Cleveland Citizen", 40-letnico svojega obstanka. Max Hayes, znani delavski vodja, je urednik tega časopisa. "Citizen" je najstarejši delavski list v Ameriki. Ko se je ustanovil, je bilo v Clevelandu 35 delavskih unij, kiso šteje 5000 članov. Danes jih je nad 200, a štejejo nad 80.000 članov in članic.

"Triglav" perfektno Hannah še vedno igral težavno igro. dolži tovariša.

Tekom 28 let obstanka dramatičnega društva "Triglav" v Clevelandu je imelo slovensko občinstvo stotero prilik posejati predstave, prirejene od "Triglava." Društvo je tudi vedno imelo izvrstne pevce, katerih mnogo se je naučilo lepega slovenskega petja še od ranjkega Ivan Zorman, kot tudi od njegovega odličnega sina. Ti pevci so nastopali pri raznih dramatičnih prireditvah in s tem obogatili vprizoritev.

Preteklo nedeljo pa je bila igrana igra brez petja, nekaj popolnoma novega na slovenskem odru. Marljivi člani "Triglava" so predstavili senzacionalno ameriško igro "The Cat and Canary" na slovenski jezik in jo podali našemu občinstvu pod naslovom: "Neznani dediči." In kot so bile vse igre, katere je uprizorilo društvo "Triglav" doslej, izvrstne v vsakem pogledu, je pa igra "Neznani dediči" prekosila vse dosedanje uprizoritve.

Prvič, kar pomnimo, so znali vsi igralci svoje besedilo perfektno, brez vsake hibe. Igrovodja, Mr. Matt Grdina, je izbral osebe za razne vloge, katerih vsak je bil kot rojen za nastop v ravno dotični vlogi.

Junakinja igre je bila Miss Vera Grdina, ki je igrala Miss West. Se nikdar prej nismo videli Vere igrati tako perfektno. To je igralka s talentom, katerih Bog ni vsakomur podelil. Žal, da radi omejenega prostora, ne moremo se spuščati v podrobnosti. Izvrstna je bila Mary Novak v vlogi Susane Silsby. Nepresezna, do najmanjše podrobnosti perfektne. Enako priznanje zasluži tudi Anna Jaksic, ki je igrala ulogo Cecilije Young, dasi je imela manjšo vlogo, katero je sijajno izvršila.

In kaj bi napisali o Mari, katero težavno, skrivnostno vlogo je mojstersko dovršila Maxine Steinitz. Videli smo že stotine slovenskih igralcev v Clevelandu in drugod, toda njej za to vlogo ni mogoče dobiti enake. Pokazala je, kaj se da narediti iz sicer brezpomembne vloge — mojstersko delo. Koncentrirati je znala na sebe isto pozornost kot je imela glavna heroína igre.

Izvanredno izvrsten nastop je imel Mr. Frank Turek kot Robert Crosby. Igral je absolutno dovršeno. Frank J. Drassler kot Paul Jones je bil tip zaljubljenca, ki ne zna razodeti svojega srca. Ravno tako Mr. August Kollander v vlogi Harry Blythe, enako dr. James W. Mally, ko je igral Charles Wilderja. Ustvarili so prave tipe značajev, katere so predstavljali. In vsem je ugajal Mr. Verbič kot Hendricks. Nastopil je perfektno. Tudi dr. Patterson je izpeljal svojo vlogo, kot novinec na odru, v zadovoljstvo.

Scenerija, oprema, obleke, nastopi, izgovarjava, vse je bilo perfektno. Igralci so znali v svojih vlogah preiiti občinstvo tako, da je mnogo ljudi v dvorani glasno kričalo od strahu in groze. Žal, da

Wooster, Ohio, 18. febr. Charles Hannah in Earl Conald, ki sta aretirana in obdolžena, da sta odpeljala 4 letnega dečka Melvin Horst, katerega sta potem umorila, še vedno eden drugega dolžita umora. Včeraj je dal državni pravdnik oba osumljenca pripeljati skupaj v eno sobo. Tu je izjavil Hannah, da je Conald, njegov bivši najboljši prijatelj, umoril dečka in zakopal truplo v Sugar potoku. "Čuj, Conald," je dejal Hannah. "Oba sva v past. Jaz bom povedal svoje, in prav je, da tudi ti priznaš svoj del." Videlo se je Conaldu, da so ga te besede zbudile, kajti prišel se je potiti, toda povedal ni ničesar. Na vsa vprašanja je odgovarjal samo "Ne vem, ne vem!" Državni pravdnik ga je potem še ves dan vpraševal, ne da bi mogel kaj iz njega dobiti. Težko, da bi se državnemu pravdniku posrečilo izvabiti iz njega priznanje.

Romunc kritizira Henry Forda

V Clevelandu je govoril preteklo nedeljo dr. Nicholas Iorga, predsednik romunske univerze v Bukarešti glede najnovejših knjig, ki jo izdaja Henry Ford. Dr. Iorga je izjavil: Čital sem in čital to knjigo, dobil sem v nji vsakovrstna navodila, kako se mora hitro delati in hraniti čas in material, o kakem čuvstvu do delavca pa nisem dobil ničesar v tej knjigi.

Henry Ford za tehniško izobrazbo

Iz Fort Myers, Florida, se poroča, da je Henry Ford sklenil potrošiti 100 milijonov dolarjev za gradnjo tehničnih zavodov, v katerih bi se vzgajali prvovrstni mehaniki.

Redna seja

V sredo večer se vrši v Knausovi dvorani redna mesečna seja društva Triglav.

Sv. maša zadušnica

V sredo zjutraj ob 8. uri se bo brala sv. maša za pokojno Terezijo Zalo kar v Collinwoodu v slovenski cerkvi na Holmes Ave.

Zaprte banke

Da vedo ljudje že naprej, naznanjamo, da bodo v soboto, 22. febr. vse banke in vsi uradi v mestu zaprti radi rojstnega dne Geo. Washingtona. "Ameriška Domovina" isti dan ne izide.

Na potu iz šole ubit

Ko se je 11 letni Carl Kotnik, 14805 Sylvia Ave. vračal v ponedeljek popoldne iz slovenske šole na Holmes Ave. proti domu, ga je na prehodu preko 152. ceste pri Darwin Ave. zadel truk in ga ubil. Voznika so prijeli.

Vreme

Družba za pospeševanje zmernosti se je v Bostonu razšla. Mogoče ni več pijače.

nam je podrobneje opis nemož. Zna mogoče kdo drugi kaj več napisati. Dvorana je bila polna, in občinstvo se je skrajno zadovoljno vračalo domov.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

(AMERICAN HOME)

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

Published daily except Sundays and Holidays
NAROCNINA:

Za Ameriko, celo leto \$5.50 Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00
Za Ameriko, pol leta \$3.00 Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50
Za Cleveland po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00
Za Evropo in Kanado je ista cena kot za Cleveland po pošti.
Posamezna številka 3 cente.

Vsa pisma, dopise in denarne pošiljave naslovite: Ameriška Domovina,
6117 St. Clair Ave., Cleveland, O. Tel. Henderson 0628.

JAMES DEBEVEC and LOUIS J. FIRO, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 5th, 1909, at the Post Office
at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd, 1879.

83

No. 41. Tue. Feb. 18th, 1930.

Jugoslovanske podporne organizacije.

Zanimivo je vedeti, koliko premoženja imajo slovenske podporne organizacije v Ameriki, koliko ga imajo hrvatske podporne organizacije in koliko srbske. Ker imamo stotisoče naših ljudi v naših bratskih organizacijah, je pač zanimivo vedeti, za koliko so naši ljudje zavarovani v raznih bratskih organizacijah, koliko je premoženja tam ali tam.

Na primer, Jugoslovanska Katoliška Jednota, z glavnim sedežem v Ely, Minn., je štela koncem leta 1928 skupnega premoženja v odrastlem kot v mladinskem oddelku \$1,098,583.25. Napredovala je v enem letu za lepo svoto \$22,339.68.

Seveda, je nemogoče podati še danes statistiko za ves napredek naših podpornih organizacij v letu 1929, kajti to vzame dolgo časa, in tudi če so računi že priobčeni v javnosti, pa je treba na podlagi teh računov primerjati in študirati, da se doseže pravilna svota in odstotek in primeri z drugimi organizacijami.

Slovenska Narodna Podporna Jednota je imela koncem leta 1928 skupnega premoženja \$3,759,229.94, in je napredovala tekom omenjenega leta za \$335,452.77 v svojo blagajno. Slovenska Svobodomiselná Podporna Zveza je imela v blagajni \$538,641.75, in je napredovala tekom leta za \$48,346.40.

Kranjsko Slovenska Katoliška Jednota, najstarejša slovenska podporna bratska organizacija v Ameriki je imela v svoji blagajni koncem leta 1928 svoto \$2,139,369.22, in je napredovala v premoženju tekom leta za \$106,766.50.

In tu imamo našo Slovensko Dobrodelno Zvezo v Clevelandu, ki je našela koncem leta 1928 vsega premoženja v svoti \$617,376.11. Tekom enega samega leta je ta organizacija napredovala za \$87,313.18. To je edina organizacija, ki ni za ves čas svojega obstanka razpisala še nobene posebne doklade k asesmentu, bodisi v ta ali oni fond.

Zapadna Slovanska Zveza je štela v istem času, kot zgorej omenjene organizacije, skupnega premoženja v svoti \$108,135.77, in je napredovala v enem letu za preko \$21,000. Jugoslovanska Podporna Zveza, s sedežem v Milwaukee, je štela koncem leta 1928 premoženje \$181,788.66, napredek v enem letu 18,894.87. Potem imamo Slovensko-Hrvatsko Zvezo, ki je imela v istem razdobju premoženja v svoti \$194,595.82, napredek v enem letu za \$18,894.87.

Računati moramo še na "Družbo sv. Družine," s sedežem v Jolietu, Ill., ki je štela koncem leta 1928 premoženja v svoti \$51,193.86, in je znašala prirastek tekom enega leta svoti \$10,095.88.

In da prinesemo te številke premoženja slovenskih podpornih organizacij v Zedinjenih državah, naj omenimo končni rezultat:

Vse slovenske bratske podporne organizacije so imele koncem leta 1928 skupaj 144,109, in so tekom leta narastle za 8,480 novih članov. In iste naše slovenske organizacije so štete v istem času skupnega premoženja \$8,694,109.35, in se je premoženje vseh slovenskih organizacij v Ameriki tekom leta 1929 pomnožilo za skupno svoto \$625,731.28.

Predno priobčimo prihodnji tozadevni članek, naj omenimo, da štejejo vse hrvatske bratske podporne organizacije v Ameriki, skupnega premoženja \$4,649,562.22, oziroma so štete toliko premoženja koncem leta 1928. In vse srbske bratske podporne organizacije so imele ob istem času \$750,339.05, ali slovenske, hrvatske, srbske organizacije skupaj ogromno svoto \$14,094,010.62, iz česar je razvidno, da so imele samo slovenske, bratske podporne organizacije v Zedinjenih državah koncem leta 1928, še enkrat toliko premoženja kot hrvatske in srbske bratske organizacije skupaj, dasi je Srbov in Hrvatov v Zedinjenih državah, po številu in splošnem domnevanju še enkrat toliko kot Slovencev. Pomisliti pa moramo, da se nahaja v slovenskih organizacijah tisoče bratov Hrvatov, ki so jako dobri člani naših organizacij. In o tem bomo še nadalje spregovorili besedo ob bližnji priliki.

D O P I S I

Steelton, Pa. — Na znanje vam, da sem zelo zadovoljna z listom Ameriška Domovina. Priloženo vam pošiljam money order za \$5.50 za celoletno naročnino. Želim, da bi imel ta list mnogo uspeha tukaj v Steeltonu, ter ga bom priporočevala svojim prijateljem.

Prosim vas pojasnila, kako je to, da tukaj ne moremo dobiti na radio vašega cleve-landskega slovenskega radio programa. Vse druge postaje dobimo iz Clevelanda, samo tiste ne, na kateri je slovenski radio program. Zelo radi bi ga enkrat slišali. (Ta postaja WJAY, katera oddaja slovenski radio program, je

najcenejša, zato se iste poslužujemo, ker druge so predrage za naše skromne razmere. Ima pa tudi manj moči, kot druge. Najbrže je Steelton predač za to oddajno postajo, dasi smo dobili skoro iz vseh krajev Pennsilvanije pisma, da so slišali naš slovenski radio program. Za drugo jesen pa bomo poskušali dobiti močnejšo postajo, če bomo mogli dobiti dovolj denarja skupaj. Op. uređ.)

Pozdravljam vse čitatelje Ameriške Domovine.

Maria Lončarič,
402 So. 2nd St.

Euclid, O. — Prosim, da mi odmerite malo prostora v va-

šem cenjenem listu, da nekoliko napišem, kakšne razmere so pri nas v "beli Ljubljani," ali v Nottinghamu. Z delom gre bolj slabo, kakor menda povsod. Eni delajo, drugi pa ne. Pa še slabše kaže, ker so začeli ljudi odpustiti iz tovarnen kar na debelo. Menda bodo kar pometli z nami.

Kar se pa tiče našega društvenega življenja, je pa še precej živahno. Imamo vsake vrste prireditve, posebno veliko smo imeli maškeradnih veselice.

Tudi naše društvo Slovenski dom št. 6 SDZ, prav vljudno vabi člane in članice in tudi drugo občinstvo od blizu in daleč, da nas posetijo na 1. marca, na soboto večer v Društvenem domu na Reche Ave., Euclid, O. Društvo priredi namreč veliko maškeradno veselico, ki bo nekaj izvanrednega. Za maske je odbor pripravil najboljše dobrotke. Svirala bo fina godba, da bo vsem po volji, mladim in starim. Za lačne in žejne bo tudi vsega dovolj, za to bo skrbel odbor.

Torej na svidenje v soboto 1. marca. Pozdrav vsem čitateljem tega lista.

Lawrence Seme

Newburg, O. — Prosim, dovolite tudi meni nekoliko prostora v priljubljenem listu Ameriški Domovini, ki je najboljši list in katerega najraje čitam. Pri nas v Newburgu smo zelo zaposleni, pa ne z delom v tovarnah. S tem smo precej daleč pod normalo. Pred nedavnim so bila društva, spadajoča k S. D. Zvezi nadvse aktivna in so tudi pokazala širši javnosti, koliko zmore medsebojni sporazum in sloga.

Tudi tu poslujoče društvo sv. Alojzija se je zavzelo za nove člane in je dovolilo pro-

sto vstopnino za tri mesece. Letos v maju poteče 30 let, ko so se rojaki v Newburgu zmislili in ustanovili prvo društvo z imenom društvo sv. Alojzija. Gotovo so imeli težko, če pomislimo, koliko so morali ljudem dopovedovati, kaj vse jim bo društvo koristilo. Danes, po preteku 30 let, pa šteje društvo 160 članov in ima nad \$7,000.00 blagajne. Žal pa, da ni veliko mlajših moči zastopanih, da bi prevzeli za nami, kadar se bomo morali mi starejši umakniti.

Da se izkažemo hvaležnim ustanovnikom in začetnikom društva, poagitrirajmo ob 30-letnici za nove člane. Apeli-ram na vas, očete, ki imate sinove nad 16 let stare, da jih vpišete sedaj ob 30-letnem jubileju. Naš cilj naj bo trideset novih članov za trideset letnico.

Asesment je tako nizek, da ga vsakdo lahko zmore. Za 50 centov na mesec dobite \$6.00 bolniške podpore na teden. V slučaju smrti pa društvo plača \$200.00 za umrlim. In če članu, ki je oženjen, umrje žena, plačamo tudi \$100.00 posmrtnine.

Vidiš, cenjeni čitatelj, kako se z malim denarjem lahko zavaruješ za slučaj nesreče. Za vsa nadaljna pojasnila se obrnite na spodaj podpisane, ali na člane društva, kateri vam bodo radi dali zadostna pojasnila. Pričakujemo, da se rojaki prostovoljno prijavijo za pristop. Imamo dnevene dokaze, kako so potrebna društva tudi za mladino, ne samo za nas stare.

Zelo vsem čitateljem najlepše pozdrave, tebi, Ameriška Domovina pa dosti novih naročnikov, o stajam vam udani

za dr. sv. Alojzija
J. Rogelj.

Vesti iz domovine

Huda železniška nesreča. V bližini stiškega kolodvorja na križišču železniške proge in ceste, ki vodi s postaje čez Muljavo proti Žužemberku, se je te dni popoldne zgodila huda železniška nesreča. Voznik 34 letni France Mrvar iz Dedčev vasi je pripeljal iz gozda na postajo les. Ko je na postaji les razložil je kmalu nato pognal proti Dedčevu. Ob istem času je privozil proti postaji Stišna novomeški potniški vlak, ki ga voznik najbrž ni pravočasno zapazil. Konji so se splašili in krenili čez železniški tir. Križišče samo ni zavarovano z zavornico, kar je običajno na dolenski progi. Ko sta konja zdrljela čez železniški tir, je lokomotiva oba podrla na tla in usmrtila, dočim je voz sunila v stran s tako silo, da je voznik France Mrvar zletel na tla ter se pri padcu močno poškodoval na glavi in desnici nogi.

Nova tiskarna bankovcev v Jugoslaviji. V Beogradu se je vršila slavnostna otvoritev nove tiskarne bankovcev, ki je bila te dni popolnoma dograjena v Topčideru. Ves zavod izgleda kakor trdnjava. Zunaj je opasan z betonskim zidom, visokim 3 m. Razen tega je glavno poslopje zaščiteno še z drugim zidom, ki je visok 4 m. Ni zavoda, v katerem bi človek tako težko prišel, kakor v tiskarno bankovcev. Čuvarji ne dovolijo vstopa nakomur, ki nima posebnega pismenega dovoljenja, a ponoči so vseokrog na straži stražarski psi.

Celotni zavod zavzema prostor svojih 52 tisoč m. V spodnji dvorani glavnega poslopija bodo v kratkem montirani najmodernejši stroji za izdelovanje knjig in formul.

larjev izključno za Narodno banko. V prizemlju je dvorana za galvanoplastiko, v gornjih dveh nadstropjih pa so prostrani lokali s stroji za tiskanje bankovcev: tisočakov, stotakov in "kovačev." Vsi stroji, dobavljeni iz Francije, so istega tipa, kakršnega se poslužuje država francoska banka. Kontrola v glavnem poslopiju je enostavna in ter je izključena vsaka tatvina. Povsod so nameščeni avtomati za alarmiranje v primeru opasnosti ali požara. Razen tega so v vsakem oddelku, posebno še v tresorih, nameščeni nevidni mikrofoni, ki prenašajo vsak najmanjši šum. Novi zavod ima lastno veliko električno centralo ter vile in stanovanjske hiše za upravno uradništvo in deloma za delavstvo. Delo v tovarni se je že pričelo in prvi kovači se že tiskajo. Velja poudariti, da je vse osebe, 500 po številu izključno jugoslovanske razen dveh francoskih specialnih delavcev, ki bosta še nekaj časa ostala v zavodu. Delovni čas traja od pol 8. zjutraj do pol 3. popoldne.

Samomor mladega fanta. Pod vlak se je vrغل pri Mokronogu 18 letni pekovski vajenec Jože Slak iz Bajhovca pri Trebelnem. V samomoru je pognal obup, ker je pri kartah zaigral 150 dinarjev.

Kočevje. Umrla so: posestnik Jakob Cinkelj iz Novih Ložin, star 76 let vdova Marija Samide iz Male gore, stara 77 let v Starem bregu posestnica Marija Bauer, stara 79 let.

Žganje ga je umorilo. Te dni so pokopali v Smedniku posestnikovega sina Franca Tršana, rojenega leta 1896, doma iz Hraši, ki je preminul

tragične smrti na domu svoje- ga brata pri Sv. Valpurgu (občin a Smednik). Nesrečni Franc je v hiši svojega brata, ko ni bilo domačih doma, vdrl v zaklenjeno shrambo in se močno napil žganja. Ko je se težavo popolnoma pijan prišel v sobo, se je nenadoma zgrudil nezavesten na tla in kmalu umrl zaradi preobilice užitega žganja. Fant, ki je bil nadvse vdan alkoholu, je moral plačati svojo strast s smrtjo.

Po 48 letih službe v tujini izgnana v domovinsko občino. Marija Zupanova, pristojna v občino Križe pri Tržiču, je pred dolgimi leti šla kot 20-letno dekle služiti na Koroško ter delala nepretrgoma polnih 48 let pri nekem gostniku v Lehnđorfu pri Celovcu. Dokler je bila še mlada in krepka, so jo v službi imeli radi, toda ko je reva postala stara in onemogla, so ji odpovedali službo, jo odslovili brez vseh sredstev ter jo poslali nazaj v njeno domovinsko občino, kjer je pa po dolgih letih njene odsotnosti že skoro nihče več ne pozna.

Truplo samomorilca na progi. Te dni so našli ljudje, ki so odhajali na delo v Maribor,

na železniški progi tik ob platu pri prelazu truplo neznanega moškega. Glava je bila odrezana od telesa, ki je ležalo v veliki mlaki krvi. O dogodku je bil takoj obveščen obmejni komisariat železniške policije, na kar so po ogledu prepeljali truplo v mrtvašnico pokopališča na Pobrežju. Kasneje se je dognalo, da gre za 47-letnega oženjenega delavca Alojzija Turbeja, stanujočega v Cvetlični ulici. Turbej je bil že dalje časa brez dela in ga je gotovo poglajala beda v prostovoljno smrt. Turbej zapušta enega sina.

Po petnajstih letih se vrača domov. Leta 1915. so avstrijski vojniki vjeli Jovana Gjuriča iz Paračina. Od tedaj se domačim ni več javil. Mislili so, da je padel v vojni. Njegova rodbina je dobivala invalidnino. Po dolgem čakalju se je njegova žena vnovič omožila in je sedaj zaposlena v neki tovarni, hčerka pa je dijakinja 6. gimnazijskega razreda. Sedaj se je pogreševala nenadoma javil iz Beričeva na Češkoslovaškem ter sporočil, da se nahaja na potu v domovino.

Od Soče do Jadrana

V Trstu so otvorili šolo za sindikalne voditelje. Pri inavguraciji je bil navzoč državni podtajnik v ministrstvu korporacij Dino Alfieri. Liktorska dvorana je bila polna delovnega ljudstva in Domeneghini je z veseljem pripovedoval, kako raste fašistična delavska organizacija. Ko je on pričel s svojim delovanjem, je imel dolgo časa v tej dvorani na zborovanjih komaj kakih dvajset ljudi, ki so se mu včasih smejali in mu niso nič verjeli. Sedaj pa ima fašistično disciplinirane delavce, katerih vrste se jačajo zlasti, odkar podpira njegovo prizadevanje prefekt Porro. Sanguineti, predsednik združenja industrijalcev, je govoril prejšnji dan o gospodarski krizi v Trstu, katero povzroča tudi nedostajanje zaledja. Domeneghini je reagiral na njegovo izvajanje takole: "Križa ni tako težka, kakor bi se moglo misliti. Ako se kako podjetje poruši, se pogostoma ne poruši tudi človek. Izgubi se ravnovestje, ker je postavil človek nad interes podjetja svoj lastni interes. Trst nima zaledja in pravi se, da stoji Trst na vzhodnem koncu domovine. Prav. Mi, ki smo se nekoč vrgli proti najlepšim ciljem, mi delavci se vzgajamo tudi danes, da navalimo proti veliki bodočnosti domovine. Fašizem je mladost in večna je mladost Duceja, ki se razliva na vse duhove, da bodo kar najbolj lepi, močni in sigurni na velikem jutrišnjem pohodu imperija."

Tržaški grad je odstopilo vojno ministrstvo mestni občini po dolgih pogajanjih. Ko je lani ministrstvo zahtevalo od občine primeren prostor za vojašnico pri Žavljah, je župan dr. Pitacco porabil to priliko, da je vojaško oblast ponovno opozoril na željo Tržačanov, da bi prišel grad v mestno last. Sedaj se je to zgodilo. Tržaška občina je odstopila za to vojaški oblasti dve veliki zgradbi bivše blaznice in posojilnice, ki sta mnogo več vredni ko grad, katerega pa se oklepa tržaška sentimentalnost. Pravijo, da bo grad izborno služil tudi za razne nacionalne in patriotske manifestacije.

V Hruševju pri Postojni je bil ustreljen, kakor znano, občinski namestnik v miliciarju Blažina. Orožniki, straže javne varnosti in patrolje

miličarjev so preiskali takoj daleč naokoli številna stanovanja, hleye in senike, hodili so po travnikih in gozdovih, s seboj so imeli policijske pse, pa niso mogli izslediti napadalcev. Menijo, da sta dva, ki dobro poznata okolico, zaradi česar sta se takoj skrila v varnem zavetju. Pet oseb je bilo aretiranih, med temi mlada ženska, ki je bila pred Blažino uslužbena v občinskem uradu. Aretirance so izpustili, pridržali so v zaporu le 38-letnega trgovca Ernesta Hočevarja, v aru ha odpuščene mladenke. Postojnska oblast je opisala Hočevarja kot politično sumljivega človeka, sovražnika fašističnih institucij in hujša kamekega ljudstva. Hočevar je bil izročen sodišču, obdolžen, da je on najel ona dva človeka, da sta usmrtila Blažino.

Dolgo časa so se dogajale tatvine koles dan za dnem po raznih krajih med Gorico in Vidmom. Zastavljalnice so bile polne ukradenih koles in marsikdo je kupil kolo prav po ceni. Policija je prišla končno na sled številnim tatovom in ugotovila, da načeluje tatinski zadrugi ženska, 30-letna Dora Stroppolo. Vsa družba je pod ključem.

Ponarejene bankovce po 50 lir je razpečavalo po Juljski Krajini pet mladih ljudi iz starih provinc. Slednjič so jih zasabili v Trstu in postavili pred sodnike. Obsojeni so bili: Moccacario na 3 leta in 6 mesecev zapor. Sartori na 1 leto in 3 mesece zapor. Viviani na 3 leta in 6 mesecev, Feri na 2 leti in 11 mesecev, Lombardi na 1 leto in 6 mesecev, vsi morajo plačati tudi globe do 350 lir. Sartori je v razpravi povedal, da je dobil v Veroni sto ponarejenih bankovcev za tisoč lir.

Ker ga je kobila brenila v glavo, je umrl gospodar Jožef Junc v Ubelskem.

Ko je vozil vino, so se v Dobravljah konji splašili in sod je podrl na tla 30 letnega Franca Ježa iz Vojskega. Mož je v goriški bolnici umrl.

1124 aretiranih radi zločinov v Chicagi

Chicago, 16. februarja. — Policija je naredila ponoven pogon na chikaške zločince v soboto in nedeljo. Obiskala je vse mogoče znane beznice, in posledica je bila, da je pri- peljala 1124 sumljivih oseb v razne policijske zapore.

Če verjamate, al' pa ne...

Ker živimo sedaj v dobi veselice, plesov, maškeradnih veselice, banketov, klobasnih zabav in drugih prireditev, vam tukaj zapišem eno pesem, ki je jako pripravna za te čase. Kadar plešete polko in če imate zadosti sape, pa to-le zažigajte svoji plesalki na uho, če imate količkar pripraven glas, da vam plesalka ne bo ušla iz dvorane. Pesem je doma iz blejske okolice na Gorenjskem in je dobro, da se jo navadijo tudi ameriški Slovenci. Torej:

Polka je vkazana, tla so namazana; hoj, hej, hoj, hej, kaj bo pa zdej?

Zahvaljen bod', ljubi moj zet, ki prišel si pikasto vzet': je pikasta, lisasta, šepasta, vegasta, skrinjo pa polno 'ma suh'ga zlata!

Igra je vkazana, tla so namazana: hoj, hej, hoj, hej, pod se ogrej. Tolaži se, dobri moj sin, saj nisi edini trpin! Moja je muhasta, sitna, jezika, trde pesti in koščenih je rok.

Fantje, dekliči vi, bas že hudo renči: hoj, hej, hoj, hej, kri se razgrej! Ljubica, vdar' v roko, skočiva le hitro v kolo: roka naj roke se trdno drži, lice, pa naj se veselja žari!

Pm, pm, pm, pm, pm, pm. Pm, pm, pm, pm, pm, pm. Hoj, hej, hoj, hej, kri se razgrej! Ljubica, daj mi roko, da ljubiš me vedno zvesto! Bela ko sneg, rdeča ko kri, v mojem si srcu zapisana ti!

Učitelj je pripovedoval v šoli učencem, naj ne gobe- dajo stvari kar tja v en dan, ampak naj dobro vsako stvar premislijo, predno odpro usta. Najboljše je, je rekel, če štejejo do petdeset, predno izustijo kako manj važno stvar. Če pa mislijo, da je stvar važna, naj štejejo do sto, potem naj šele povedo, kaj mislijo.

Drugi dan je stal učitelj s hrbtom obrnjen proti peči in je učencem razlagal neke račune. Naenkrat vidi, da se učencem premikajo ustnice, kot bi potihem nekaj govorili, naenkrat pa zakliče ves razred na ves glas: "Osemindeset, devetdeset, devetdesetsto. Vaša suknja gori, gospod učitelj!"

"Moje prijatelja, ki je trikrat zaporedoma propadel s trgovino, sem jaz trikrat postavil na noge v treh letih."

"Kaj bo to! Jaz sem svojega prijatelja, ko sva šla siri- noči domov, postavil petnajstkrat na noge."

Kar sem videl tisto svojo sliko v tej koloni, mi ne da miru. Po glavi mi namreč noč in dan roji radi tiste lampe, ki stoji za mojim hrbtom. Ne morem se domisliti, ali je bila tista lampa že tam, ko je Bukovnik vzel sliko, ali sem jaz tisto lampo seboj prinesel od nekdaj. Sedaj tavam po ulicah in gledam, če kje kake lampe manjka.

SVETLOBA IN SENCA

Povest

Izpoved jo je nekoliko potolažila.

"Nocoj pa zgodaj spat, da boste jutri lahko vstali in se lepo napravili!" je dejal Bric. Teti Mani pa vestnost ni dala miru. Vzela je Jerico in Anico s seboj, da bi ju vredno pripravila za sv. obhajilo.

"Ti, Anka," je dejala slovesno, "ali si vse povedala? In ti, Jerica, nisi nič zamočala?" Opisovala jima je grozo greha, ki si ga nakopljajo človek z nevrednim sv. obhajilom. "O, premišljujta, premišljujta, če se ne skrivata še kak greh po kottičkih vajinega srca! Jutri se še vse lahko popravi."

Jerica je v postelji nekoliko premišljevala in kmalu začela dvomiti, če je en greh povedala ali ne. Anka pa ni mogla skoraj vso noč spati. Vrtala in brskala je po svojem spominu, preplašena od tetinih besed, toliko časa, da je res izbrskala še nekatere stvari, ki so se ji videle pregrešne.

Drugega jutra je že čakala Mana, da spremi otroke k župni cerkvi. Prijela je z eno roko Jerico, z drugo Anico in vprašala poluglasno, če sta še kaj našli.

"Se en greh sem jaz dobila," je šepetala Jerica, "pa ne vem, če sem se ga obtožila ali ne."

"Nič se ne boj! Se boš pa še enkrat," jo je tolažila Mana.

"Jaz sem pa dobila še več," je vzdihnila Anka.

"To bom vse jaz uredila," je dejala teta.

"Medtem ko so se zbirali dečki in deklice, praznje oblečeni, s šopki in vencji, praznično ubranih src, v župnišču, da odidejo v slovesnem izprevodu v cerkev, je peljala Mana svoji dve skesani grešnici naravnost v cerkev k izpovednici, kjer sta poklekni vsaka na eno stran. Narodila jima je, naj si hitro vesti izprašata, in šla je klicat župnika.

Župnik, ki je imel z ureditvijo izprevoda mnogo dela, je bil vesel, toda moral je iti. Deklici je bilo prav sram pred drugimi otroci in Anki je takoj padlo v glavo, da je tako sramovanje najbrže tudi greh. Župnik je pomiril obe grešnici, in Jerica, ki je bila odločnejše narave, je tudi povedala, kako da je neke ženska — da ne sme tete imenovati, to je vedela — napotila semkaj.

"Ne poslušaj tiste ženske," je rekel župnik. "Kadar dvojiš, vprašaj izpovednika!"

Anka, ki je bila napovedala za vsak slučaj zopet cele liturgije, si ni niti namigniti niti upala, da jo je kdo drug prišel k izpovednici. Obema pa je bila teta izkazala lep dan, in Bric in Bricovka sta se doma jezila nanjo in sklepala, da ji o priliki tudi povesta, kar bi se ji spodobilo. Toda preveč so si bili prijatelji, da bi se ne bala oba zameriti.

Teta pa se je s tiho zadovoljnostjo ponašala s svojim dobrim delom, in kar nič bi je ne bil presenetil župnik, če bi jo bil prišel osebno zahvaliti za tolikan uspešno sodelovanje. Pač res, šola in dom, kjer se vzajemno podpirata, tam se polaga trden temelj sreči otrok. Žal, da fantje niso poslušali tete Mane in Jerice samo na ivdež Skrivaj se ji je teta celo muzala, in še na misel ji ni prišlo, da bi imela to za kak greh; ona je že vedela, koga da naj vpraša.

Anka pa se je začela vznemirjati pri vsaki malenkosti in za vsakim korakom in za vsako besedo premišljevali,

ali je greh ali ne. Najvarnejše se ji je zdelo ogibati se tudi nedolžnega veselja, govoriti samo resno in nič čez potrebo, sicer pa izpolnjevati ves dan z delom in molitvijo. In kako utrudljiva je bila njena molitev! Vedno ji je prihajalo na misel, ali je zbrana ali ne, in čimbolj je na to pazila, tem bolj so se obračale misli od molitve; tako jo je ponavljala po dvakrat in trikrat v večnem strahu, če ni raztresena. In to se je godilo, kadar je bila sama in okoli nje vse tiho! Kaj pa šele v cerkvi! Komaj se je bila zagledala v kakšno podobo, je že spoznala vsa obupana, da se je zopet raztresla. Pri peti maši bi si bila najrajša ušesa tiščala, da ne bi slišala petja. Saj če je bilo lepo ubrano, jo je motilo v molitvi; če teže pa ga je preslišala, kadar so pevkve kazile. Najljubše bi ji bilo, če bi bila vsa cerkev tiha in prazna, brez podob, brez olepšav, brez orgel in petja. Tako si je ustvarila sirota v napačnem umovanju svojo posebno, puščobno, polno strahu in nezaupanja, pobožnost, ki ji ni lajšala srca, ampak ga stiskala z mučno zavestjo, da ne more, kakor bi morala in hotela. Časi so jo nadlegovali misli, da bi opustila ves napred, ko vidi, da je vse zaman, kakor odpove preobložena žival in se ne zmeni več za nobeno priganjanje, nobeno trpinčenje. Z največjo silo je odganjala misel, da so zahteve pretežke in neizpeljive, in vprašanje, ki se ji je vsiljevalo, zakaj da je ustvarjen človek, če mu je usojeno samo trpljenje, trpljenje na tem in na onem svetu.

Tako si je bila zagrenila reva po navodilih dobre tete Mane vse mlado življenje. Starala se je na duši in na telesu hitreje od svojih let; učila se je in molila in delala, samo da bi je ne napadala premišljevanja o grehih.

Navada je pa ta, da čim več in čim rajši kdo dela, tem več se mu nalaga, in kdor hoče delati za dva, dobi hitro dobrega prijatelja, ki mu prepušči svoj delež. Otroci so s svojimi zdravimi nagoni pridno izkoriščali Ankin osebno posebnost. Da je Anka razdelila mednje, kar je dobila za god, to se jim ni zdelo nič čudno, in kadar se kateremu ni ljubilo kakega pota storiti, kakega dela opraviti, je kar Anko naprosil, in če je Anka količnik utegnila, ne zaman; saj se ji je zdelo greh, če bi ne storila tega dobrega dela in ne ustregla. Starša sta polagoma pregledala bistroumno politiko Ankinih bratov in sestre in se hudovala na norico, ki razvaja mlade lenuške, in pazila sta, da je vsak otrok svoje delo sam opravil. Toda človek ne bi mislil, kako prebrisan so že otroci, kadar hočejo odložiti kakšno breme na tuje rame; kosali bi se lahko z najpremetnejšimi uradniki. Tako je imela Anka vedno polne roke svojega in tujega dela, zadovoljna, da si varuje z njim notranji mir in dušne ravnotežje.

Bratova je bila Anka za postrežbo dobro došla, za njeno družbo pa nista posebno marala. Držala sta se rajša Gašperja, ki je imel tudi Janca in Francka mnogo rajši kot sestro Jerico. Tako so imeli fantje svoje pogovore, svoje igre, svoja pota; Anka, Jerica in Rozalka so se morale zadovoljevati s svojo družino. Če so se jim hotele na poti v šolo ali iz šole pridružiti, so jih ljubezni tovariši celo proč gonili. To se je Rozalki zelo zamalo zdelo, in ko se je nekoč celo Francek, ki še v šolo ni hodil, košatil in repenčil, da ne bo hodil z bami, ga je Rozalka nabila. (Dalje prihodnjič.)

MORILEC

Dogodbica

Gospa Doroteja je ostala sama na stara leta. Bila je zadnja potomka plemenite rogovine, po kateri je podedovala gradič, a ga je morala prodati, ker je prevzela tudi težke dolgeve. Obdržala si je le hišico ob graščini, kamor je spravila svoje imetje. Stregel ji je grajski služabnik, ki ga zaradi pridnosti in zvestobe ni odpustila.

V nekaterih ozirih je bila plemkinja prava čudakinja. Za družbo ni marala ter ni sprejemala običajnih obiskov. Segava zelenkasta papiga ji je bila vse na svetu. Gojila jo je kakor otroka ter jo učila govoriti. Zнала je mnogo besed, nekatere je popolnoma pravilno izgovarjala.

Ker je bila ptica njena največja ljubljanka, jo je skrbelo, kdo jo bo oskrboval po njeni smrti. Najbolj je zaupala služabniku, zato je sklenila, da mu bo zapustila vse imetje, samo da papiga ne bo trpela pomanjkanja.

Nekega dne mu je razodela svoje mnenje. "Vse moje premoženje bo tvoje po moji smrti, ako mi obljubiš, da boš skrbel za papigo. Daj mi častno izjavo!"

Gospa je setavila oporoko, v kateri mu je volila hišico in imetje. Služabnik pa je dodal, da bo skrbel za ptico kakor za svojega otroka. Oporoko sta podpisala, zapečatila in shranila.

"Rajši dam tebi kakor tujim ljudem," je utemeljila večkrat svojo poslednjo voljo. "Sorodnikov nimam, na katere bi se zanašala, da mi bodo postregli v bolezni. Samo da ne boš pozabil, kar si obljubil."

Služabnik ji je dokazoval na vse pretege svojo vdanost, pa tudi svojo hvaležnost. Resno ga je skrbelo, kaj bo počel na starost, zdaj pa je preskrbljen za vse življenje. Poiskal si bo zvesto družico.

Tako se je veselil na tistem srečne bodočnosti. Za njo pa se je plazila izkušnja, da mu vzbujala nestrpnost. "Oh, kdaj bo še vse to — šele po njeni smrti ... Doroteja je trdna in zdrava, morda te bo še preživela ... Kaj ti pomaga oporoka, ko boš pa moral čakati do sive starosti ..."

"Morda pa ne bo tako hudo," se je tolažil. "Smrti ji vendar ne morem želeti ..."

Skušnjava pa ga je podpihovala: "Prej boš osivel. Čakanje je mučno, ako se nič ne dočaka ..."

"Kaj pa naj storim?" je prišel omahovati.

"Pomagaj si, ako si pаметen. Okrajšaj si pot do sreče ..."

"Kako?" je iskal izhoda.

"Stisni jo za vrat, pa bo omedlela ..."

"Brrr," ga je streslo po životu. "Tega ne storim za vse na svetu. Poberi se, izkušnjavec!"

Hudobec pa se ni dal odgnati. V vseh mogočih barvah mu je slikal samostojnost in družinsko srečo.

"Ne bilo bi napačno," je končno pritrtil. "Toda umor ... Srce mi ne dopusti ..."

Take dedščine bi ne mogel nikdar mirno uživati ...

"Vse boš preživel in pozabil ... Ne bodi rahločuten ..."

"Uh, morilec!" se je spomnil umora. "Strah me je in groza ..."

"Eh, pa kaj za to," ga je zapeljeval hudobec. "Nihče te ne bo videl, nikoli se ne bo zvedelo ..."

"Kaj pa vest, ki me bo pekla ko ogenj?"

"Utihnili bo polagoma ... Vest še ni nikogar izdala ..."

Siloma se je otrese strašnih misli, ki so pustile strupene kake v njegovem srcu. Hudobec je lazil za njim povsod,

kamor se je napotil. Venomer mu je šepetal, naj umori Dorotejo. Mladenič se mu je dolgo upiral, končno pa je omagal ter se jel ukvarjati s temnimi načrti ...

Takole si jih je zamislil: "Doroteja se navadno zgodaj podaja počivat. Potihoma se bom splazil v njeno sobo in mahoma opravil ... Zjutraj bom tulil, da se bo tresla okolica ... Ljudje bodo drli skupaj in porečejo: kap jo je zadel. Sodišče bo odprlo oporoko ter me postavilo za dediča ..."

Hudobec je zavrnil in zahteval zanko ... Služabnik je bil v njegovem oblastvu; nič več ni mislil na posledice, siloma je drvel navzdol v prepad po široki cesti, katero mu je pokazala izkušnja.

Spalnica gospe Doroteje je bila v pritličju, nad posteljo je visela kletka, v kateri je dremala papiga. Na mizi je brlela luč; gospa ni spala v temi, zato jo je samo nekoliko privila, preden je šla počivat.

Nenadoma so se odprla vrata, papiga je plašno zakrčala. Prebudila se je tudi gospa, hotela se je dvigniti, a v istem hipu jo je zgrabila močna roka ter jo pričela neusmiljeno daviti. "Morilec!" je spravila še mukoma iz grla, na kar je omedlela.

"Morilec!" je ponovila papiga. Plaho je krožila po kletki, kakor da je slutila, kaj se je zgodilo.

Na vse zgodaj se je raznesla po okolici vest, da je gospa Doroteja nenadoma preminula. Njen služabnik se je obupno zvijal in hlinil strašno žalost. Pravil je, da je našel gospo zjutraj mrtvo v postelji. Klical jo je, pa se ni zganila ...

Sodišče ga je kmalu po njeni smrti postavilo za dediča vsega premoženja. Poiskal si je mlado nevesto, ki je pridno gospodinjila na novem domu. Bil je navidezno srečen, a v srcu so mu tleli spomini na blago umorjenko. Nikoli je ni omenil, vzlic temu pa jo je videl vedno pred seboj, kako je zavila oči in s kakšnimi bolestnimi potezami na obrazu je izdihnila. Vse ga je spominjalo njene grozne smrti, najbolj pa papiga, ki ga je nadrla, čim se je pokazal: "Morilec!"

Očitek nedolžne ptice ga je gnal v obup. Sklenil jo je umoriti, kar je tudi dejansko izvedel. Žena jo je našla nekega jutra mrtvo v kletki. Jokala je, zakaj prijazna ptica se ji je prikupila. Svojo boj je potožila možu, ki se je izogibal vsakemu odgovoru. Čudno se ji je zdelo njegovo obnašanje.

Nekoč je kar naravnost hotela vedeti, kaj ima na srcu. Mož se je ustrašil. Ni ji mogel še priznati zločina, znal pa ga tudi ni prikriti, kaj šele utajiti. Z dlanjo si je pokrtil obraz in omahnil v naslanjalo.

"Vedela sem, da trpiš," ga je milovala ter mu močila čelo. "Odkrij mi bolečino."

"Ali že morda veš?" je zrl zbegano okrog sebe. "Ali mi je zapisano na čelu ...?"

"Jasno je ... Tvoje vede nje razodeva ..."

"Oh, kako sem skrival ... Nihče ni vedel ... Samo papiga je videla ... Zato je kričala: morilec!"

"Tebi je veljala ta beseda? Nesrečnik, koga si umoril?"

"Svojo dobrotnico gospo Dorotejo ..." je priznal s tresočim se glasom. "Pohlepnost me je zapeljal ..."

"Morilec!" je kričnila in vila roke proti nebu. "Najbolji plemeniti ženo si umoril. Nikdar več ne bom mirna. Strašna kazen naju bo zadel."

Sesedla se je na stol ter se ni mogla utolažiti. Mož pa jo

je tolažil: "Pomiri se, ti nisi ničesar zagrešila ... Jaz sem storil krivdo ... Kmalu bo končano ..."

"Janez, delaj pokoro," ga je prosila. "Strašen greh imaš na vesti ..."

"Bog mi ne more odpustiti ..." jo je zavrnil. "Vse me preganja ... Kam naj se skrijem ...?"

Vstal je in tekkel kakor nor v podstrešje. Na stopnicah se je izpodtaknil ter se bedasto zarezal. Nato je polglasno novil: "Kmalu bo končano ..."

Zvonovi so zapeli svetonočno pesem. V vsakem znamenju je gorela lučka na čast Rešeniku, ki je posvetil z lučjo resnice v temo poganstva. V gorskih kočah je mladina postavljala jaslice in prepevala božične pesmi.

Gori v grajski hišici pa je vladala tišina. Žena se je zbudila iz mučnega premišljevanja. Pogrešila je moža, pri čemer se je spomnila, da je odšel v podstrešje, odkoder se še ni povrnil. Brž je prižgala svetiljko in šla pogledat. Našla ga je v kotu, visečega na vrvi. V omračenju uma si je končal življenje.

* Mrs. Rhea Wilson je postala prva ženska senatorica v Kanadi.

RAZPRODAJA

se še vedno nadaljuje v naši trgovini. Slovenske in hrvatske žene in dekleta, pridite po vaše suknje ali obleke. Zaloga je še jako velika. Ne odlašajte več.

Suknje dobite sedaj od \$3.00 naprej. Nikar ne čakajte druge zime, kajti če kupite sedaj, si prihranite jako mnogo denarja. Na razprodaji imamo tudi vsakovrstne drugo blago po zelo znižanih cenah.

Se vam priporočam za obilen obisk.

Anton Anžlovar
6202 St. Clair Ave.

(feb. 18-20)

8%

Oseba išče posojila na prvo in drugo vknjižbo, (First and second mortgage) po osem procentov.

Mi vam garantiramo obresti in glavnico, ki se plača v našem uradu. Vi nimate nikake skrbi ali odgovornosti.

Ako želite, da nese vaš denar dobre dohodke, se oglasite v uradu odvjetnika

John L. Mihelich,
6419 St. Clair Ave.

(Febr. 18. 20. 21)

John Godnjavec,
slovenska grocerija

1011 E. 64th St.

Vse grocerijske potrebščine se vam pripeljejo na dom. Pošljete tudi lahko na telefon: — Henderson 7437

Soba

še da v najem za enega fanta ali dekleta. 1187 E. 74th St. (44)

Hiša naprodaj

12 sob. Proda se po nizki ceni ali se zamenja za manjšo hišo. Nahaja se blizu cerkve in šole sv. Lovrenca v Newburghu na 3601 E. 76th St. med Aetna Rd. in Union Ave. Vprašajte pri lastniku Krist Lazar, 3871 E. 93rd St.

(Feb. 7. 8. 11. 14. 18. 21.)

Priporočilo!

Slovenska grocerija se v ljudno priporočila Slovencem in Hrvatoma za obila naročila svežega grocerijskega blaga po jako zmernih cenah. Vsa naročila se razvažajo tudi na dom. Lahko tudi telefonirate.

Jos. Modic

1033 E. 62nd St. Tel. Endicott 8905. (Fri. Tue. 68)

Brivnica naprodaj

v slovenski naselbini, zelo poceni. Telefonirajte Pennsylvania 0680-M. (Feb. 13. 15. 18.)

BRAZIS BROS.

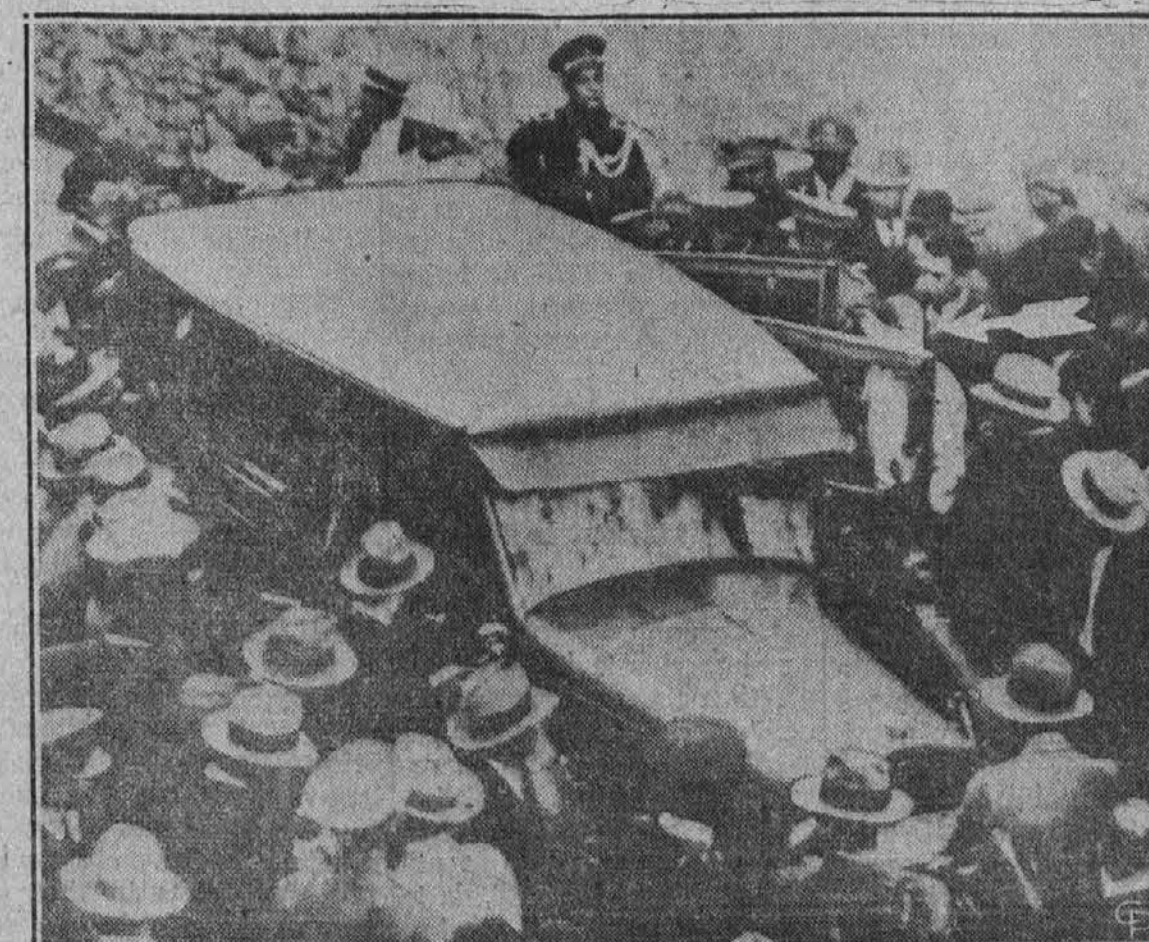
FINE OBLEKE IN VRHNJE
SUKNJE PO \$14.50
6905-07 Superior Ave.

Izučen mesar

išče dela v slovenski mesnici. Vprašajte na 602 E. 140th St. (48)

Prizor pred rudnikom v Standarville, Utah, kjer je plin povzročil silno razstrelbo, kjer je izgubilo življenje najmanj 20 rudarjev, kolikor so mogli do sedaj dognati. Reševalni oddelek je rešil samo devet rudarjev.

Prizor takoj po napadu na mehiškega predsednika Rubia. Predsednik je bil lahno ranjen in z njim več članov njegove družine. Pšica kaže predsednikovo vnučkinjo, ki slova v avtomobil potem, ko so jo v bolnici obvezali.

TAJNOST LJUBOSUMNEGA VOJVODE

Spisal GABRILOU

za "Ameriško Domovino"
A. SAREK.

IV. POGLAVJE

Finančna transakcija

Daumon je pričakoval obiska svojega mladega znanca, na katerega je čakal tako, kakor čaka pretkan ptičar, ki je skrbno razstavil in razpoložil svoje zanjke in mreže, nato pa prekrizal roke in mirno čakal, da se ujamejo ptice v njegove mreže, katere mu je treba le še zadržati. Očem mladega moža je naslikal v pestrih barvah življenje v svobodi. Daumon je dobro vedel, da je dobil Norbert od starega nekoliko več svobode in bil je prepričan, da bo ta drobtina, ki jo je vrgel stari mlademu, v slednjem le še razplamtela upor.

Proti večeru se je mnogo krat šetal v smeri proti gradu, in držeč svojo pipo med zobmi, je razmišljal in tuhtal o svojih načrtih.

"O, prav gotovo bo prišel, ker mora priti k meni!" si je dejal.

In ni se motil, kajti pretekli je komaj dober teden, ko je Norbert potikal na njegova vrata. Daumon, ki ga je opazoval izza okenskega zastera, ga je sprejel iz isto spoštljivostjo, katero mu je izkazoval prvič. Zdelo se je, da se čuti zelo počaščenega s tem obiskom, kajti zamrmral je:

"Gospod marki, jaz sem vaš najponižnejši sluga."

Norbert, ki je pričakoval toplega, prijaznega sprejema, je bil zelo presenečen in razočaran. Za trenotek je že mislil, da bi se obrnil in odšel, toda njegov ponos mu tega ni dovoljeval, ker se mu je zdelo, da bi bil to pot bedak, če bi odšel, ne da bi kaj opravil.

"Rad bi od vas nekega nasveta, Daumon," je dejal, "zakaj, ker imam pri gotovih rečeh malo izkušnje, bi rad čul vaše mnenje."

"Izkazujete mi vse preveč časti, marki," je zamrmral Daumon ter se priklonil.

"Gotovo je," je rekel mladi mož, "da se morate čutiti vezanega, da mi pomagata, po vsem tem, kar ste mi zadnjič rekli in povedali. Povedali ste mi o dveh stvareh, s katerih pomočjo bi mogel postati v obojen in neodvisen, in namigaval ste še na neko tretje sredstvo. Danes sem prišel k vam, da vas vprašam, kakšno je to tretje sredstvo."

Nikoli ni še noben človek pokazal večjega presenečenja kot ga je pokazal zdaj Daumon.

"Kaj," je vprašal, "ali se res spominjate onih brezpomembnih besed, ki sem jih govoril?"

"Da, natančno se jih spominjam."

Srce lisjaka Daumona se je topilo veselja in zadovoljstva, toda tega ni pokazal, temveč odgovoril:

"O, gospod marki, gotovo se morate spominjati, da sva rekla marsikaj, kar je sicer brez pomena, kajti med željo in dejanjem je velika razlika. Jaz mnogokrat preveč nebrzdano govorim, kar mi je pri pravilo že marsikatero nepriklono."

Norbert ni bil bedak, čeprav je imel pomanjkljivo izobrazbo, zakaj po njegovih žilah je krožila kri njegovih slavnih prednikov. Zdaj je s silo udaril s puškinim kopitom ob tla.

"Potemtakem ste torej govorili z mano kakor z bedakom!" je rekel rezko in jez-

no.

"Moj dragi marki —"

"Misliš si, da me lahko vlečete, kolikor se vam poljubi. Hoteli ste izvedeti o mojih čustvih v svojo lastno zabavo; toda varujte se, zakaj to vas utegne stati več kot si mislite!"

"Oh, marki, saj tega sami ne verjamete, da bi bil jaz zmožen tako podlih dejanj."

"Kaj drugega naj si torej mislim?"

Daumon je za trenotek pomolčal, potem pa rekel:

"Vi se boste jezili, ko boste slišali, kar vam imam povedati, toda jaz ne morem pomagati in moram govoriti resnico."

"Nič se ne bom jezil, če boste odkrito govorili."

"Jaz sem preprosto in ubožen človek. Samo premislite, kaj bi se zgodilo, če bi jaz pričel nasprotovati vsemogočnemu vojvodi! Prepričan sem, da se znajdem že naslednjega dne v ječi."

"In zakaj, če smem vprašati?"

"Ali niste nikoli niti najmanj preštudirali postav, gospod marki? Bože moj, kako nekateri roditelji zanemarjajo vzgojo svojih otrok! Vi niste še polnoletni, v postavah pa je zapisan neki gotov 334. paragraf, ki pravi, da se takega uboga človeka, kakor sem na primer jaz, lahko zapre za pet let v temnico. Ta paragraf je zelo strog napram onim, ki delajo kupčije z mladoletnimi, posebno pa je paragraf strog v slučaju, če je oče takega mladoletnega mogočen in bogat mož. Če bi vojvoda kdaj to stvar odkril —"

"Toda, kako naj jo odkrije?"

Daumon ni odgovoril, in ta molk je Norbertu tako jasno pokazal, da mu Daumon ne zaupa, da je ponovil z jeznim glasom svoje vprašanje.

"Gospod marki, vaša slepa pokorščina napram vašemu očetu je predobro znana."

"Tak mislite, da bi mu jaz povedal, kar bi midva govorila?"

"Saj ste mi sami povedali, da kadar upre vaš oče svoje oči v vaše, da si ne morete kaj, da ne bi podlegli njegovi volji."

Norbert se je trpko nasmehnil ter rekel:

"Prav, morda sem res divjak, toda nikoli ne bom izdajalec. Če jaz obljubim, da bom ohranil zase kako skrivnost, ga ni sredstva na zemlji, s katerim bi se mi moglo izmamiti to tajnost. Morda se bojim svojega očeta, toda jaz sem šamduš in se ne bojim nobenega drugega človeka na svetu. Ali ste me razumeli?"

"Toda, marki —"

"Noben drugi človek na svetu," ga je prekinil Norbert, "ne bi nikdar izvedel, da sva sploh izmenjala kako besedo."

"Na mojo besedo," je rekel Daumon, "zaradi moje ga obotavljanja boste morda mislili, da imam slabe namene, čemer pa ni tako, ker jaz nikoli ne dajem slabih nasvetov. Toda, marki, pomislite, da boste kmalu polnoletni in da imate čakati samo še nekaj let. Pomislite tudi, da je vaš oče star mož; naj torej še nekaj let izvršuje svoje namerne, in —"

Norbert je razjarjen udaril s pestjo po mizi. "Če mi nimate ničesar drugega pove-

dati, vidim, da sem prišel zastoj sem," je rekel, zažvižgal svojemu psu Brunu in vstal, da odide.

"Oh, marki, vi ste vse prenašli!" je rekel Daumon.

Norbert se je ustavil: "Torej govorite!" je rekel nevoljno.

S tihim glasom je Daumon nadaljeval:

"Zapomnite si, marki, kljub temu, da želim, da bi se bolje razumeli s svojim očetom, sem pripravljen kaj storiti za srečo vaju obeh. V tem slučaju sem kakor sodnik, ki se trudi doseči med nasprotnima si strankama sporazum. Ali ne bi mogli živeti svojemu stanu bolj primerno, ne da bi se to zunanje opazilo? V takem stanju, v kakršnem ste vi, je še mnogo drugih mladih ljudi."

Norbert je pristopil korak bliže ter pričel napeto poslušati.

"Vi imate zdaj več svobode," je nadaljeval Daumon. "Prosim vas, povejte mi, ali ve vaš oče, kako vi razpolagate s svojim časom?"

"Da, on ve, in storiti ne morem ničesar drugega, kakor hoditi na lov."

"Nu, prav, jaz vem, kaj bi storil, če bi bil v vaših letih."

"Kaj bi storili?"

"Predvsem bi se držal doma toliko, kolikor je potrebno, da ne bi vzbudil pri očetu suma, svoj prosti čas pa bi prebil v Poitiersu, ki je čisto zabavno mesto. Tam bi si najel svoje lastno stanovanje, kjer bi bil sam svoj gospod. Doma bi se oblačil v svojo navadno kmečko obleko, v Poitiersu pa bi nastopal v oblekah, ki jih je izdelal najboljši krojač. Dalje bi si izbral med ondnotnimi dijaki nekaj dobrih tovarišev in imel bi dovolj prijateljev, tako med fanti kakor dekleti. Zahajal bi na plese in krokarije in okušal bi vse sladkosti življenja, tako da —"

Daumon se je prekinil za trenotek, nato pa nadaljeval:

"Gotovo je v hlevu vašega očeta kak dober in hiter konj, ne? Nu, prav. Če imate takega takega konja, čemu se ga ne poslužite? Vidite, ponoči, ko bo vse mislilo, da spi, te, se oblecite, pojdite v hlev, zajezdite konja, in kakor bi trenil ste v Poitiersu. Tam se boste zabavali, kolikor vam bo srce poželelo, in če se vam drugo jutro ne bi poljubilo nazaj, bodo služabniki rekli vašemu očetu, da ste šli navsezgodaj na lov."

Norbert ni bil samo zdravega telesa, marveč je imel tudi zdravo dušo, in dasi se je zgražal pred takimi nasveti, jih je vendar napeto poslušal.

"Vidite," je rekel Daumon, "če hočete storiti tako, kakor sem vam pravkar povedal, vam ne morem tega nihče zabraniti."

"O, pač," je odvrnil Norbert, "jaz nimam denarja, ki bi bil za to potreben. Če bi vprašal očeta za denar, vem, da mi ga ne bi dal, in morda pa —"

"Kaj nimate prijateljev, ki bi vam izposlovali tolikšno vsoto, da bi lahko izhajali ž njó, dokler ne postanete polnoletni?"

"Ne, prijatelj nimam, posebno takih ne, ki bi mogli storiti to zame," je vzdihnil Norbert ter se sesedel nazaj na stol.

Po kratkem premolku je Daumon povzel:

"Gospod marki, ne morem vas gledati tako pobitega in žalostnega, ne da bi storil pri tem vse, kar je v moji moči, da vam pomagam. Vem, da je človek, ki se vmešava v vaše med očetom in sina, ne spametnež, toda jaz ne morem pomagati in obljubljam vam, da vam bom izposloval vsoto, ki si jo želite."

"Oh, ali boste storili to?"

"Da, bom. Jaz sam vam

Zapisnik redne delniške seje S. N. Doma, vršee se dne 8. januarja 1930, v avditoriju S. N. Doma, Cleveland, O.

Torej zadnjo polovico leta 1929 imamo manj stroškov in sicer za vsoto \$3,600.51, kar se lahko razvidi iz posameznih postavk, ki so vknjižene vsaki posebej in se lahko vsak prepriča, ako tako želi.

Sestavil sem vam tudi malo pregleda, kako stojimo z najemnino lanske leto in kako letos, to je med letoma 1928 in 1929.

Najemnina za prvo polovico	1928	1929 manj l.	1929
Posoda	\$ 99.15	\$ 71.15	\$ 18.00
Hiša, trgovina, garaža, S P	972.00	837.00	135.00
Dvorane S. P.	1,167.00	1,093.50	63.00
Trgovine N. P.	4,848.00	3,870.00	978.00
Tradi in stanovanja	2,242.00	2,396.00	več 154.00
Velika dvorana	3,049.55	2,257.50	792.05
Spodnja dvorana	1,481.00	1,469.51	11.49
Dvorani št. 1 in 2	699.40	642.50	57.10
Skup za prvo polovico	\$14,758.60	\$12,637.16	2,055.14

Za drugo polovico	1928	1929 manj v l.	1929
Posoda	\$ 139.00	\$ 93.00	\$ 46.00
Hiša, trgovina, garaža	972.00	962.50	9.50
Dvorana S. P.	1,250.50	1,160.00	90.50
Trgovine N. P.	4,059.00	4,050.00	9.00
Uradi in stanovanja	2,476.00	2,454.00	22.00
Velika dvorana	1,888.00	2,310.90	več 422.90
Spodnja dvorana	1,168.00	1,767.20	več 599.20
Dvorani št. 1 in 2	1,000.50	808.00	192.50
Skupaj za drugo polovico	\$12,943.00	\$13,606.05	7 369.50

Torej iz te statistike se razvidi, da je bilo v letu 1929 za prvo polovico \$2,055.14 manj najemnine kot pa v letu 1928. Prebitek izkazuje samo uradi in stanovanja in sicer vsoto \$154.00. Med tem ko je druga polovica veliko boljše, ki izkazuje samo \$369.50 manj za leto 1929 kot je bilo leta 1928. Med tem pa izkazuje velika in spodnja dvorana \$1,022.10 več kot pa ga je bilo v letu 1928.

Iz teh števil lahko delamo zaključek, da najemnina pri dvoranah ni stalna, ampak je kot morje, ki vsakih 6 ur naraste in 6 ur pada. Da pa ne bom preveč časa potratil in da ne postanem dolgočasen, bom še v kratkem podal številke skupaj, kako stojimo, da se bolj jasno razvidelo in da bo vsakemu bolj razumljivo. Pregled dohodkov in stroškov v skupnem med letom 1928 in 1929.

Za leto	1928	1928	Manj '29
Dohodki	\$41,149.79	\$40,267.39	\$ 882.40
Stroški	37,617.70	35,567.13	2,050.57

Preostanek	\$ 3,532.00	\$ 4,700.26	več \$1,168.26
Razlika med najemnino:			
Za leto	1928	1929	Manj '29
Najemnina	\$27,711.60	\$26,243.21	\$1,468.41

Razlika med upravnimi stroški:			
Dolga smo odplačali			
Leta 1928 \$5,700.00; l. 1929 \$7,910.50: smo torej odplačali leta 1929 za \$2,210.50 več dolga.			

Oskrbnik in njegova žena, pomočniki in tajnik			
Za leto	1928	1929	Manj '29
	\$6,312.84	\$5,197.90	\$1,114.94

Oskrbniške potrebščine			
Za leto	1928	1929	Manj '29
	\$387.30	\$286.87	\$100.43

Popravila			
Za leto	1928	1929	Manj '29
	\$3,565.78	\$3,442.01	\$323.77

Sedaj pa še par besed o našem največjem bremenu in sicer o našem dolgu, da bomo vedeli koliko imamo še na svojih ramah. Dolgujemo še S. N. P. J. \$102,500.00			
Na note društvom in posameznikom			6,700.00

Skupni dolg S. N. Doma			\$109,200.00
Dosedaj smo plačevali SNPJ po sledečem zniževalnem potu, ki nam pride vsakokrat okoli 70.00 manj za plačati in sicer kot sledi:			

Leta 1926 — december			\$5,800.00
Leta 1927 — junij			5,731.25
Leta 1927 — december			5,662.50
Leta 1928 — junij			5,593.75
Leta 1928 — december			5,525.00
Leta 1929 — junij			5,456.25
Leta 1929 — december			5,387.50

Skupaj smo plačali			\$39,156.25
Od te vsote smo plačali 17,500.00 na kapital in \$21,656.25 na obresti, ki bi bile lahko ostale doma, če bi bili sami plačali in založili denar za potrebno kapitalizacijo.			

Torej to naj bo vse moje poročilo, katerega nisem napisal za svojo osebno reklamo zato, da se vam, ki zastopate narod in društva, povem, kako stoji ta naša največja narodna ustanova med slovenskim narodom.

Torej končam in se vam zahvaljujem za posluš. Hvala!
Joseph Skuk, tajnik.

(Dalje prihodnjič)

ne morem posoditi, ker sem siromašen mož, toda nekateri kmetje iz okolice mi zaupajo svoje prihranke, da jih zanje obrestonosno nalagam. Torej res ne vem, čemu se ne bi smel poslužiti tega denarja, če morem storiti vas s tem srečnega in zadovoljnega?"

Norbert je bil do skrajnosti ginjen. "Ali se lahko to stori?" je vprašal.

(Dalje prihodnjič)

Oglasi v "Ameriški Domovini" imajo vedno dober uspeh.

Vabilo na plesno veselico

katere priredi

DRUŠTVO Z. M. B.

V NEDELJO 23. FEBRUARJA 1930

V FRANK MERVARJEVI DVORANI BONNA AVE. IN E. 60. CESTA

Začetek ob 7:30 zvečer. Vstopnice za moške 50c, ženske 25c

IGRA GODBA HOJER TRIO

Vabi se vse prijatelje društva Z. M. B., posebno pa "Vesela družba."

Veselični odbor.

Slika kaže 28-letnega Forest E. Weaver iz Muskegon, Mich., ki je priznal, da je umoril Mrs. Gladys Eckhardt, staro 20 let, "ker jo je preveč ljubil, "kot se je izrazil. Mrs. Eckhardt je živela ločeno od svojega moža in je na sliki na desni, v beli obleki.

O R E L

Vas vabi na

VENČEK VESELE NEDELJE

Kdor se hoče pošteno razveseliti, naj ne zamudi te prilike. Na programu je lepa igra, "VESELI VOJAKI," v štirih dejanjih s petjem. Vstopnice se že sedaj dobijo v trgovini Mrs. Mary Kushlan. Rojaki, sezite po njih!

V SPOMIN

prve obletnice naše pokojne in ljubljene matere

TEREZIJE ZALOKAR

ki je mirno v Gospodu zaspala dne 18. februarja, 1929

V grobu tihem mati snivaš
večno spanje že leto dni,
v miru božjem Ti počivaš,
večna luč naj sveti Ti.

Solza pada še nešteta,
tužno bije nam srce,
smrt pobrala drago mater
tu od nas za vedno je.

Draga mati, naj Ti gruda
bode lahka ameriška,
v raju svetem zarja milo
naj na veke Ti žari.

Draga in nikdar pozabljen mati, počivaj v miru v ameriški zemlji. Priporočamo jo vsem, ki so jo poznali, v blag spomin in pobožno molitev.

Jožef, Henry, John, sinovi.
Marija Milnar, Terezija Yanchar, hčeri.